

Yaşar Kırca

- şiirler -

Yayın Tarihi:

02.04.2024

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması, gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması, kullanılması, dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Yaşar Kırca

Eserleri:

Anadolu'nun Al Bayraklı Evleri

Kiminin kapısına, kiminin penceresi, balkonuna
Al bayraklar asılıyor yine evlere Anadolu `da

Anaların gözyaşları süzülüyor gecelerinden
Şehit tütüyor al bayraklı evlerin bacalarından

Baştanbaşa bir bayrak kokusu sarıyor bütün yurdu
Dualarla buluşuyor semada şehitlerimizin aziz ruhu

Sana minneti tükenmez bu mukaddes devletin
Milletinin göğsüne kazılıyor senin ebedi makberin

Al bayraklı evlerden nurlar yayılıyor Anadolu'ya
Atalarımızdan mirastır şهادet bu şanlı orduya

Bu topraklara özgürlüğü bağışlayan senin asil kanın
Rengini soldurmaz üzerimizde dalgalanan al bayrağın

Al bayraklı evlerden yetim çocuklar bakıyor Anadolu'ya
Tanrıdan emanettir seksen milyon neferin bağrına

Bu memleket yetimlerin yurdu olmadı mı tarihte çok zaman
Öylesine gidiş değil bizimki, sonsuzluğa yazılmış bir destan

Anaları gururludur şehitlerin her daim, duruşları heybetli
Göğsünde yanan ateşi meşale gibi taşıyor öpülesi elleri

Ey şehit oğlu şehit diye söze başlayan atalarımız, ceddimiz
Ebedi makberde seni bekliyor dualarla, riyasız, tertemiz.

Yaşar Kırca

Aşk

Mutluluk bana uzak kalır
Boşuna gülme yüzüme aşk
Umudum kaf dağında benim
Boşuna salma beni aşk

Çok oldu selamı keseli seninle
Bundan sonra olmasan kime ne
Salladığın o kızgın kemende
Boşuna sarma beni aşk

Bir yolcuyum bu dünyadan geçen
Çeşmesinden su diye alev içen
Tanımazlar beni senin yurdunda
Boşuna sorma beni aşk.

Şerbetliyim ben sendeki güzelliğe
Çok vurduğum oldu böyle gözlere
Kaç kez öldüm de dirildim bilemezsin
Boşuna vurma beni aşk

Nefesin yetmez benim nefesime
Kanat çırtım sendeki mananın ötesine
Sığdıramazsın yeniden bir gönül kafesine
Boşuna koyma beni aşk

Yaşar Kırca

Ayla

Sen çocukluk aşkımdın benim
Beyaz tenli, incecik ve güzeldin
Ceylanlar gibi bakardı
Kömür karası, iri gözlerin
Güler yüzlü, güzel bakışlı bir kızdın
Çocuk yüreğime
Tarifsiz bir hazdın sen. Ayla.
Rüzgârda uçurtmalar gibi süzülen
Uzun, dalgalı ve siyah saçlarını
Kızınca bile gülümseyen
O candan bakışlarını
Hayran hayran izlerdim.
Seni ne çok severdim ben! Ayla.
Keşke sana söyleseydim sevdiğimi
Lakin çocukluk işte!
Üzülürsün diye söyleyemedim.
Ya da ben üzülürüm diye bencillik ettim
Bilmiyorum.
Bu yüzden, içimdeki pişmanlık
Biraz sahte kaldı.
Sana olan sevgim
Yüreğimde hep ukde kaldı! Ayla.
Dün önünden geçerken evini gördüm
O eski yıllara yeniden döndüm
Gizlice soruşturdum seni etraftan
Beş yıl önce öldüğünü duydum
Eski bir ahabtan.
İki tarafı keşkin iki bıçak
Saplandı boğazımdan.
Nefessiz kaldım ben! Ayla.
Zamansız bu ölüm de nereden çıktı
Daha görülecek güzel günlerin olacaktı
Genç yaşında duran kalbini
Kim bilir hangi zalimler acıttı.
Bu haber yüreğimi yaktı be! Ayla
Hayat bizi gurbetlere savurmuş
Seni görmeyeli kırk küsur yıl olmuş
Gerçek sevgi hep içerde dururmuş
Senden fark etmiş miydin hiç
Seni böyle sevdiğimi
Bir türlü bilemedim.
Senden başka kimseyi
Böyle saf ve temiz
Sevemedim ben! Ayla.
Sen güzel insandın, naif bir kızdın
Hoyrat ellerde elbet kırılırdın
Neydi yüreğindeki o büyük sızın
Bırakacak kadar dünyayı ansızın
Sana söyleyemediğim her şeyi
Şimdi söylesem ne fayda
Bende sığmaz oldum artık bu dünyaya
Telafisi olur mu geçen zamanın

Bilmiyorum amma
Beklersen eğer beni gittięin diyarda
Yakında seni bulurum ben! Ayla.

Yaşar Kırca

Bu Gece

Gökyüzü ışı ışı ışı parlıyor
Ay doğmuş yıldızlar içinde
Gel yanıma, yangın var içimde
Ay'ı yıldızları söndür bu gece

Hasretin beni deli eyler
Sen düşersin akıl baştan gider
Umutlarım sabaha ermez biter
Akılsız başımı döndür bu gece

Yıllar mı geçti, asır mı bilmiyorum
Seni öyle uzak ve derinden özlüyorum
Geleceksin diye yollar gözlüyorum
Geleceğin yolları bildir bu gece

Kıyaslarım seni yıldızlarla ay 'la
Ellerin tutulmaz kor, gözlerin derya
Kendimi kaybettiğim o gözlerinde
Bana yeniden buldur bu gece

Uykularımı erteledim bir başka geceye
Araladım perdeyi oturdum pencereye
Gel, en ağır silahlar gibi güzelliğinle
İçimdeki sensizliği öldür bu gece.

Yaşar Kırca

Burası Erzurum

Palandöken eteklerine al bayraklar dizilir
Erir karları soğuk sular süzülür
Tarihe buradan ne destanlar yazılır
Burası Erzurum! Dadaş derler diyarına

Palandökenin her daim kardır başı
Yamaçlarında çınlayan İstiklal Marşı
Başlar verilir de verilmez küçük bir taşı
Burası Erzurum! Dadaş derler diyarına

Kemik bulamaz burada, sahibine havlayan
Kuzu ile beslenir al bayrağa selam duran
Yüreklerde vatan sevgisi, dillerde Kur'an
Burası Erzurum! Dadaş derler diyarına.

Minareler dizilmiş caddeden aşağı
Dadaş bağlamış beline ismaliye kuşağı
Bar tutar buz üstünde, kardır onun döşeği
Burası Erzurum! Dadaş derler diyarına.

Kaleden yol uzanıp gider tabyalara
Selam olsun Nene Hatunlara, Fatmalara
Anılır ceddimiz hayırlarla, dualarla
Burası Erzurum! Dadaş derler diyarına.

Yaşar Kırca

Çınar Ağacına

Kaç yıldır beklersin bu sahilde bilmem
Giden sevgiliyi bekler gibi
Eksik olmaz dallarında bu hışırtı, bu heyecan
Çırpınır durur, aşka çarpan yürekler gibi
Kaç sevgilinin kalbi çizilmiş gövdende sayılmaz
Kaç aşığın şarkısı dinlendi gölgende bilinmez
Baharlarda kaç türlü kuş yuvalandı koynuna
Ya da insan denilen beşer
Kim bilir kaç balta indirdi senin boynuna
Dimdik ayaktasın yine her şeye rağmen
Dalların heybetli yaprakların gür
Bulutlar kadar yüksekte, kuşlar kadar özgür
Salıncağımın izleri kalmasa da dallarında
Yerli yerinde duruyor işte!
Üzerinde, ilk sevgiliye mektup yazdığım taş
Ayrılıklarına şahit olduğun yer değişmemiş hala
Umarım ayrılıklarımı görmezsin bir daha
Yeni bir aşk, yeni bir umutla
Geldim şimdi gölgene
Şarkılar söylemek istiyorum
Yeniden yaslanıp ta gövdene
Eşlik et şarkılarıma bu gün
Melodin rüzgardan olsun
Serinliğin denizden
Dök başımdan aşağı sevdayı
Aşık olmak istiyorum yeniden.

Yaşar Kırca

Dere Kenarında

Dere kenarında bir bahçedeyim
Etrafımda gül ağaçları,
Altımda yemyeşil çimen
Su sesi, gül kokusu, çayımdaki duman
Aklıma sen düşersin, yüreğime sevdan
Üç nefeste biter elimdeki sigaram
Nerde gül görsem sen gelirsin aklıma
Şimdi büsbütün içindeyim senin,
Gökkuşuğu gibisin, rengârenksin
Sarı, beyaz, kırmızı türlü türlü renktesin
Her renginde sen varsın güllerin
Ya da sende bütün güllerin rengi var
Ne bileyim, gül sana,
Sen güle karışmışsın işte
Gül demek sen demeksin,
Ben buna bakarım
Kalkıp bütün güllere dokunup, kokladım
Kimi ellerindi, kimi saçların
İpek misali, avuçlarımda gezinen
Sonra hasretin öyle bir çöktü ki masaya
Ne çekmek istedim sigaramdan,
Ne elim uzandı bardağa
Çayım soğudu, sigaram söndü,
Hayallerim akıp gitti dere boyu

Yaşar Kırca

Giderim

Yârin zülfüne bağladım kendimi
Tellerini kalbime takar giderim.
Yine yıktım gönül bendimi
Bir ummana akar giderim.

Selam olsun karanlık gecelere
Gönül kuşum uçar gider yücelere
Düşürdüm mecnunumu yine çöllere
Güzelim Leyla'ya bakar giderim.

Karanlığa düşen yıldızlar gibi
Bir parlayıp bir sönen gönlümün
Ateşlerde yanıp tüten ömrümün
Külünü yeniden yakar giderim.

Varsın olmasın aşk benden yana
Sitem etmem ben o güzel Leyla'ya
Hayat dediğin değmez bir kalbi kırmaya
Sormam sebebini boynumu büker giderim.

Yaşar Kırca

Gidiyorum

Ufuk çizgisinde bir gemiyim hayatın
Giderim bu diyardan
Belki bu gün belki yarın
Ummana çevrilmiş bir kez dümenim
Derinliklerde batışım görülür sahilden
Uzaklaşırım,
Umutsuzca kalkan bir çift elden
Kaybolur giderim yavaşça
Gün batımı misali,
Pırıltılı bir bahar gününden
O gün batımı kızılığdır mirasım
Sevdiğimin gözlerine bıraktığım
Onun gözyaşları biliyorum
İliklerime kadar ısladığım.
Adam gibi sevedemediğim,
Kıymetini hiç bilemediğim
Benim vefakar sevdiğim
Yalınayak koşmuşsun ıssız limana
En çok da o koyar ya bana
Dön git artık bakma ufuklara
Benden yar mı olur sana bundan sonra

Yaşar Kırca

Gönül

Ben senin derdine nerden derman bulayım?
Dur dediğim yerde duramadın gönül
Gözlediğin hedefler uzaklarda kaldı
Hiçbir menzile yürüyüp varamadın gönül

Düşmanların azmetti, gücünü sende sınıadı
Pençe vurdular yüzüne, bağrın kanadı
Dost elinden aldın da ölümcül yaraları
Hesabını kimseden soramadın gönül

Bir hayal üzerine kurdun dünyanı
Gerçek bildin söylenen her yalanı
Sevdanın yollarına ayak sürdün amma
Hakikatin yoluna revan olamadın gönül

Tedirgin uykulara böldürdün gecelerini
Kış gününde açık unuttun pencerelerini
Sayıklayıp durdun ismindeki hecelerini
Gördüğün rüyaları hayra yoramadın gönül

Yakınında olanlar pusu kurdu, hesap yaptı
Uzakta kalanlar tavır aldı çalım sattı
Sana kimler, hangi cepheden, kaç kurşun sıktı
Vuruldu her yanından bir türlü ölemedin gönül

Yaşar Kırca

Gözlerin

Ahu gözlü bir ceylan yavrusunun
Su içtiği pınara benzer gözlerin
Bin bir çeşit çiçeğin birbirine karıştığı
Çılgın bir bahara benzer gözlerin

İçimdeki hicranı dindirdiğim
Gözlerimi kapatıp da dinlediğim
Ruhumun ilacı diye bellediğim
Nihavent bir besteye benzer gözlerin

Gönül bahçelerimde büyütüp derdiğim
Her gün koklayıp, sular verdiğim
Bir zamanlar yollarına serdiğim
Güllerden bir desteye benzer gözlerin

Yokluğunun kuru ayaz gibi vurduğu
Rüyalarımın karlar gibi savrulduğu
Kış gecelerinin ardından beklediğim
İlgın bir sehere benzer Gözlerin

Ömrüme topraklar gibi bereket katan
Dağlarda kıvrım kıvrım dolanan
Deryasına kavuşmak için parçalanan
Coşkun bir Nehire benzer gözlerin

Her bakışın kurşun yarasıdır bilesin
Ya beynimdesin ya da kalbimdesin
Kurtuluşu yok, gözlerinden aşk içenin
Ölümcül bir zehire benzer gözlerin

Yaşar Kırca

Gül Ağacı

Ey gül ağacı!
Sevdiğimin baş tacı
Ruhumun eşsiz ilacı
Hani küsmüştün ya son bahara
Bak ulaştın işte ilkbahara
Cömertçe hazırla çiçeklerini
Bire on versin dalların
Sen açıldıkça katmer katmer
Akli başından gitsin baharın
Öyle bir koksun ki çiçeklerin
Miskler, Amberler kışkansın seni
Arılar fır dönsün etrafında
Bahçıvanlar selam dursun
Olursa keder sadece yaradandan olsun
Dik tut dallarını eğilme yağmura rüzgâra
Suyunu ben vereyim, gıdanı güneşten al
Eğilirsen bu dünyada bir tek varlığa eğil
Vefasıza, zalime, sevgisize değil
Bahçenin kapısında karşıla sevdiğimi
En güzel kokularını dök yollarına
En görkemli tomurcukların
Kavalyeler olsun kollarına
Saçlarının iki yanına
İki dalından çiçekler takılsın
Lal olan bülbüller çılgınca şakınsın
Dile gelsin bütün tabiat onu görünce
Eksilme sen bahçemden bütün bir ömürce

Yaşar Kırca

Gülüm

Seni hangi halinle özlesem azdır gülüm
İsmin kalbimde bahardır, yazdır gülüm
Alışamadım bir türlü bu ayrılıklarına
Gidişin yüreğime bastığın közdür gülüm.

Ne vuslat gördü aşkımız yıllar içinde
Nede tatlı bir nameye dokundu dudaklarımız
Hep acı türkülerime eşlik eden sevdan
Ağitlarım dertli bir sazdır gülüm.

Ben senin aşkının rüzgârlarıyla büküldüm
Bir çağlayandan sevgi olup sana döküldüm
Sen sevgimi alıp ırmak oldun götürdün
Hicranın gönlüme tarifsiz bir hazdır gülüm.

Aynalar mı vefalı sen mi bilemedim
Aynalara bakıp seni gördüm kendimi göremedim
Ben senin aşkının sırrına hiç eremedim
Sana ne söylesem yine de azdır gülüm.

Bu sitemler ulaşmaz sanma Arş'ı âlâya
Ne koysa da önüne kanma yalan dünyaya
Cennet verilir mi bilmem bir aşka kıyana
Hesap günü sözümüz bir zerre tozdur gülüm.

Yaşar Kırca

Hayallerimin Sevgilisi

Güneşin çekip gittiği gibi
Sonbaharın ardından sessizce
O kurşuni gökyüzünün altında
Bir kuytuya düşmüş yaprak gibi
Düştüğümde habersiz
Bırakıp da beni yapayalnız
Biliyorum.
Sende gitmek isteyeceksin
Kara kışları müjdeleyen
O soğuk rüzgârlara
Beni öylece terk edeceksin
İlk defa senin olmadığı
Bir kuytuda kalacağım
Belki rüzgârların savuracak beni
Belki de bir gül ağacının
Dallarına takılıp kalacağım
Bir bahar dalı gibi
Sana inat kızıl güller açacağım
Kendimi seninle meşgul edecek,
Her zamanki gibi
Yine seni düşüneceğim
Hiç görmeden ezberlediğim gözlerine
Hasretle bakacağım,
Her üşüdüğümde sana sarılacak
Her yandığımda
Gölgene sığınacağım
Bu perişan bedenime
Senin bir gülüşünle
Bin can koyacağım
Anlayacağın
Beni terk edip gitmen
İmkânsız senin
Seni hiç tanımadan görmeden
Kim olduğunu bilmeden
Yüreğimde büyütüp sevdiğimin
Hayallerimin sevgilisi olduğunun
Farkında değimlisin sen.

Yaşar Kırca

Her Gece Virane Bir Handa

Ey gönül, nedir sendeki bu matem havası?
Neden söylemez, neden susarsın?
Kırılmaz, susmakla nankörlüğün aynası
Her gece virane bir handa sabahlarsın

Bu matem havası yakar kanadını kuşların
Çıkmakla bitmiyor hayatta yokuşların
Kapanmaz yarası dost elinden gelen taşların
Her gece virane bir handa yaraların sararsın

Uykular haram sayılmış, mutluluk günah sana
Lambalar ışık vermiyor, yıldızlar yasak sana
Boşuna sevdalanma, o yar çok uzak sana
Her gece virane bir handa hasret sayarsın

Atla gönül, hayalindeki aslan yeledi kır atına
Şür yalın kılıç aklının çizdiği sınır hattına
İlahi bir yazan var bu yazıları senin bahtına
Her gece virane bir handa kendin ararsın

Dur gönül ağlama, ağlayıp yaralarım dağlama
Aşk yalan diyorlar mutluluk zor, boşuna çağlama
Bırak gidelim sonsuz âleme, artık beni oyalama
Her gece virane bir handa yatacak tahtın sorarsın

Yaşar Kırca

Kara Kış Gelmeden

Bu gün senden uzaklardayım
Çok uzaklarda,
Yapayalnızım, mutsuzum
Dost meclisinde adsızım
Yaprağını dökmüş bir ağaç gibi
Gösterişsiz ve savunmasız
Dallarımı kıran rüzgârların
Her çeşidine
Boyun eğmekle meşgulüm
Esen rüzgârlara direnmek
Kırılan dallarımı onarmak
Ya da sensiz üşümek bile
Gelmiyor içimden
Kuru bir çalı gibi
Bıraktım kendimi rüzgârın insafına
Bırakmışlığım
Senin gözlerinin hatırına
Bekleyişim
Senin gözlerinde açacak bahar
Bu kara kışlarda
Bahara dair hep umut var
Çimlenmeyi bekleyen tohum gibi
Baharını bekliyorum
Yapraklarımı yeşertmek için yeniden.
Saçlarına takacağım tomurcuklar,
Açsın diye kışların bittiği yerden.
Seninle yaşamak adına,
Ne kalmışsa artık ömürden
Bir anlık, bir mevsimlik,
Ya da bir asır kim bilir.
Seninle biterdi, her şartta
Bin yıl bağışlansaydı bana hatta
Çekinmezdim yine seninle harcamaktan
Yılları bir gün gibi yaşamaktan
Hoyratça harcayıp cümlesini
Tüketmek isterdim birkaç ayda
Bahardan güze kadar mesela
Hasat sonunda, bağ bozumunda
Mevsimin son baharında
Yapraklarımız yerlere dökülmeden
Seninle kara günler görmeden
Bir daha kara kış gelmeden
Bitsin isterdim
Bu divane ömrüm.

Yaşar Kırca

Kırık Bir Sandal Hikayesi

Âşıkları gezdirirdin bir zamanlar Göksu da
Dilin lal, gözlerin kör, kulakların sağır
Sallanır giderdin mehtabın altında ağır ağır
Şevda şarkıları mırıldanırken seven yürekler
Operdi suları sessizce o tahta kürekler
Bir hışırtıyla ezerdin yakamozlarını mehtabın
Pırıl pırıl parlardı o mehtapta boyaların.
Ekmek istemez, su istemezdin,
Yorgunluk nedir bilmezdin.
Şimdi şöyle bir geçtim Göksu dan
Ne delikanlılar var meydanda, nede kızlar aşka amade.
Arkadaşların sessizce duruyor bağlandıkları yerde
Sonra seni gördüm bir karmaşa arasından
Sanki tükenmişti ömrün gönül yarasından
Boylu boyunca uzanmıştın sahile
Bir ucun sarılmış kumsala, bir ucun değdi degecek suya
Can havli ile atmışsın kendini karaya
Boyaların dökülmüş, gövden pörsümüş
Demir aksamlarını çocuklar hurdaya satmış
Küreklerini sarhoşlar mangalda yakmış
Çürük bir yosun kokusu etrafını sarmış
Anladım sende nasibini almışsın kaderden
Umut varsa kalkmalısın yine yattığın yerden
Yeniden aşk hikâyeleri dinlemek istiyorum senden
Beklemek zamaniysa eğer gelecek baharı
Bekleyelim birlikte ben yaralı, sen ağır yaralı

Yaşar Kırca

Mavi ve Deniz

Göğün mavisini düşmüş denize
Ne güzel mavi, ne güzel deniz
Mavisini arıyor kurşuni gökyüzü
Denize düştüğünden habersiz

Bir martı balıkla doldurmuş gagasını
Ne güzel martı, ne cömert deniz
Bulutlar kızgın kızgın dolaşıyor
Ufukta doğan güneşten habersiz

Güneşi batırıp maviye seyredelim
Sen, ben, mavi gözlerin ve deniz
Bir balıkçıya dil döküp yol gösterelim
Belli ki denizin cömertliğinden habersiz

Akşam olur ay doğar göğün yüzünde
Yakamozlar oynaşır mavi gözlerinde
Derin bir huzur sunar dördümüze deniz
Sabaha kopacak fırtınadan habersiz

Yaşar Kırca

Minik Serçe

Pencereme konan minik serçe
Çekil pencereden, ikimize dar bu gece
Sen karın doyurma peşindesin
Benimki hayat memat meselesi

Sen nereden bileceksin bendeki beni
Özlediğin var mı bilmem hiç kimseyi
Git pencereden, kırmak istemem seni
Başka yerde ara doycak kadar ekmeği

Bencil olduğumu sanma sakın
Biliyorum davanda sen de haklısın
Sevda karın doyurmuyor diyorsun
Bir lokma ekmeği ondan bekliyorsun

Anladım farklı düşünürüz seninle
Dualarımız farklı şeyler üzerine
Yuvanı sıcak, karnını tok istiyorsun
Yüreğimdeki hasreti hiç bilmiyorsun

Gece yarıyı geçti, yar gelmedi minik serçe
Senin ekmeğini vereyim, rahat uyu bu gece
Artık pencerem senindir, çekiyorum perdeleri
Bıaktım sana sabahı olmayacak geceleri

Yaşar Kırca

Neden

Gönül defterime çizdiğin bu resmi
Yarım bırakıp gitmekte neden
Ömrümü böyle bahar gününde
Gazel edip yerlere dökmekte neden

Bu kaçınıcı beyaz sayfa sana verdiğim
Karalanmış yapraklarla doldu defterim
Sayfalarına yazdığım, aşklarım, sevgilerim
Tutuşturup meydanlarda yakmakta neden

Gönlümün her yazısında ve resmindesin
Güller içindesin, güller kadar güzelsin
Bekledim, gönül duvarlarında sergilersin
Buruşturup denizlere atmakta neden

Bu resme sevgi dolu gözlerle hiç bakmadın
Vefa denilen duyguyu belli ki tatmadın
Hazineler gibi sakladığım anılarım
Mezatlarda ucuza satmakta neden

Hangi bedduayı yapsam erişir sana
Cehennemde yanmak haktır, yaraşır sana
Gelmeden ömrüm son demine, hazana
Kara kışları başıma yıkmakta neden

Yaşar Kırca

Orman

Ah güzel orman, yüce orman
Bir sevgilinin pamuk elleri gibi
Ak bulutlar dolaşır bağrında
Bilmem kaç türlü kuş yuva kurmuş
Ana kucağı misali dallarında
Eteklerinde zil çalan derelerin
Sesleri yankılanır yamaçlarında
O ak bulutlara tutunup bende gelsem
Bütün kuytularını yukarıdan görsem
Yağmur olup dallarına insem
Damla damla toprağına süzülsem
Kıyı bucak her köşeni gezsem
Ulu gürgenlerine yaslanıp
Sevda türküleri söylesem
Saklasan beni bağrında
Kurtların kuşların gibi saklasan
Ayrılığı bana yasaklasan
Bende artık senden biri olsam
Bu riyakar dünyadan
Böylece kurtulsam.

Yaşar Kırca

Öğretmenim

Bir tomurcuk gonca idim
Ellerinde açtım gül oldum
Yeşerdi bütün yapraklarım
Bahardan bir dal oldum, öğretmenim.

Güneşim senden, suyum senden
Ellerini hiç çekmedin üzerimden
Toprak gibiyim, ekilen tohum senden
Başaklar gibi doldum, öğretmenim

Işığın her zaman aydınlatır yolumu
Sen öğrettin bana sağımı solumu
Şayende tanıdım vatanımı yurdumu
Ülkeme hayırlı kul oldum, öğretmenim

Okuyup yazmak en güzel duygularım
Sen anlattıkça değişti bütün huylarım
Verdiğin emeklere saygı duyarım
Öğrendikçe ben ben oldum, öğretmenim

Yaşar Kırca

Özlem Ateşi

Neden bakmıyorsun hiç benden yana,
Gözlerinde silmediğim yaşlar mı var.
Aylar oldu görmeyeli, gelmiyorsun
Yollarında geçit vermez kışlar mı var.

Özlem ateşi yanar durur can evimde
Onarılmaz yaralar açtın, çok derinde
Göğsünde atan kalbinin yerinde
Başımı vuracağım taşlar mı var.

Gönül kuşumuz uçtu mu artık yuvadan
Bir haberin gelmez oldu nicedir sıladan
Sorar dururum seni takvimlerden aylardan
Sormadığım haberci kuşlar mı var.

Her derdini sineme kar eyledim
Gözlerinle tutuşturup har eyledim
Ekmeğimi böldüm senin ile yedim
Yenilmeyen ağulu aşlar mı var.

Bu hicran artık sona ermeli
Öderim ben, ne olsa da bedeli
Benim sevdalı başımdan gayri
Yollarına verilecek başlar mı var.

Özlem ateşi yanar durur can evimde
Onarılmaz yaralar açtın, çok derinde
Göğsünde atan kalbinin yerinde
Başımı vuracağım taşlar mı var.

Yaşar Kırca

Sen Söyle

Beni sen saldın bu amansız derde
Acı zehirleri sen koydun yüreğime
Dön diyorsun şimdi, eski günlerine
Nasıl dönülür bilmem, sen söyle

Aman dilemem senden bilirsin beni
Bile bile doldurdum zehrinle kalbimi
Sev diyorsun şimdi, unut gitsin her şeyi
Kolay mı böyle yıllar sonra, sen söyle

Hatırlamaz mısın yaptığın elvedaları
Her gidişinde başıma yıktığın dağları
Gelsin diyorsun şimdi, bu aşkın çağları
Tez döner mi gittiği diyardan, sen söyle

Gözlerimden akan her damlanın vebalisin
Kara bahtımın yazarı tanrıdan sonra sensin
Eski defterleri yak diyorsun şimdi, küllensin
Bilmem kor olur mu yaksam, sen söyle

Yeşersin toprağında yeniden aşkımız diyorsun
Vardır belki ölmeden ikinci bir şansımız diyorsun
Yok mudur yüreğinde bağışlanma, affımız diyorsun
Yok desem katlanır mı bu gönlüm, sen söyle

Yaşar Kırca

Seni Kaybettim

Kayı verdin ellerimden su misali
Gözlerimden düşen damlaya karıştın
Dağladın yüreğimi, kurşunlarla yarıştın
Ay karanlık gecelerde seni kaybettim.

Geçtiğin yollarda izlerini aradım
Saçlarını savuran rüzgârlara karıştın
Yıktın evim barkım kasırgalarla yarıştın
Ay karanlık gecelerde seni kaybettim.

Her damlanı toprağıma süzerim derken
Kırdın gönül eleğimi yağmurlara karıştın
Kar boran oldun, kara kışlarla yarıştın
Ay karanlık gecelerde seni kaybettim.

Görünmez bir yerde, ne hayalin ne suretin
Sadece Tanrının bildiği sırlara karıştın
Dilden dile dolaşan efsanelerle yarıştın
Ay karanlık gecelerde seni kaybettim.

Bu gidişin sırrına eremedim ne çare
Evliyalarla buluştun, ermişlere karıştın
Alimlerin çözemediği muamma ile yarıştın
Ay karanlık gecelerde seni kaybettim.

Yaşar Kırca

Sen misin

Ömrümden nice mevsimler gelip geçerken
Baharımda goncalar açmadan solarken
Hazan rüzgarları esip dallarımı kırarken
Viran bağımda açan gülüm sen misin?

Aldım payımı bu dünyanın kahrı çilesinden
Bir ışık arıyorum mutluluk penceresinden
Koşuyorum ufkuña gündüzünden gecesinden
Toz duman, gittiğim yolum sen misin?

Lal oldum gülistanda bülbül ile güle karşı
Kaybettim kader ile yaptığım çetin savaşı
Her şeye rağmen alıp karşıma yıldızlarla ayı
Sevda şarkıları söylediğim dilim sen misin?

Hangi dala el atsam savrulup gitti boşa
Gelmez denilen bütün dertler geldi başa
Kanlar karışırken gözlerden akan yaşa
Kör kuyularda tuttuğum elim sen misin?

Yüreğim sürükler oldu tükenen bedenimi
Kaybettim yolunda menzilimi, akliselimi
Çaldın taşlara parçaladın bütün benliğimi
Karşıma her çıkışta çektiğim zulüm sen misin?

Senin sevdan acılara bulanmış aşâ benzer
Sevgi barınmaz kalbinde simsiyah taşâ benzer
Bu can seninle babamın öldüğü yaşâ benzer
Yalın ayak düşe kalka Koştuğum Ölüm sen misin?

Yaşar Kırca

Sensiz Yaşamayı Sen Öğrettin

Hani yıllar geçse de hiç gitmeyecektin
Gönül borcunu tastamam ödeyecektin
En güzel yıllarımı benden çalıp gittin
Bana sensiz yaşamayı sen öğrettin.

Tanrı bilir alacağım vardı senden
Vazgeçip umutsuzca beklemekten
Çizdim üzerini gönül defterimden
Bana sensiz yaşamayı sen öğrettin.

Kapattım gönül vadime giden yolları
Kırdım, yaprağını saydığımız dalları
Unuttum senin için çektiğim sevdaları
Bana sensiz yaşamayı sen öğrettin.

Özlem duymuyorum artık senin aşkına
Perde çektim gözlerindeki hoyrat bakışına
Girmem bir daha senin ile gönül savaşına
Bana sensiz yaşamayı sen öğrettin.

Alıştım çoktan hayatın sensiz akışına
Değmez oldun akittiğim gözyaşıma
Öldü deseler gelmem senin mezarın başına
Bana sensiz yaşamayı sen öğrettin.

Yaşar Kırca

Sevdamız

Baharı müjdeleyen cemreler gibi
Yüreğime düştüğünde filizlenmişti
Gözyaşlarımızdan beslenip
Acı başaklar veren sevdamız.

Gözlerin gözlerime değdiğinde
Katmer katmer açmıştı
Aşkın has bahçelerinden
Kanlı güller deren sevdamız

Çıkarıp kınından keskin bıçak gibi
Şaplayıp böğrüne, bir dağı yıkacak gibi
Bir kalp atışı menzilinden vuracak gibi
Ayrılık okunu sineme geren sevdamız

Av olduk avcılara sorgusuz sualsiz
Vurulup her siperden kaldık merhemsiz
Ölmekle gülmek arası bir yerlerdeyiz
Kurt pençesine düşen ceren sevdamız.

Yaşar Kırca

Son Bahar

Yine geldi o mevsim
Almış yaprakları eteklerine
Ha döktü ha dökcek yerlere
Sarısı, kızılı, yeşili ne varsa
Doldurmuş hepsini aynı kefeye
Ah! Son bahar
Hazanların mevsimi
Alıp gittin yine benden beni
Baharımı, güneşimi, hayalimi
Ben sende kayboldum
İzlerken eşsiz güzelliğini
Sevdiğimin saçları gibi değil mi?
Sırma sırma yaban kavakların
Her yere düştüğünde
İnce belli yaprakların
Üstünü nasıl da örtüyor baharımın
Sana kızsam mı, sevsem mi bilemiyorum
Hüküm sürdüğün o dağlar var ya
Kalmaz ne sana ne de bana
Sen sevginin aşkın mevsimi ol
Dokunma ağaca, dala, yaprağa
Yaprağını döktüğün bütün ağaçlar
Sensiz kavuşacak nasıl olsa bahara
Ah! Son bahar
Hazanların mevsimi
Ağaçlar içinde bir garip ağacım ben
Bırak yapraklarım yeşil, diri kalsın gövdem
Dallarım da kuşlar cıvılsın her dem
Hayallerimi toprağa karma ne olur
Bahar gibi özlediğim sevgiliyi
Kara kışlara yorma ne olur.

Yaşar Kırca

Sonbahar II

Nasıl da kandırdın bizi son bahar
Sapsarı saçlarınla, yeşil gözlerinle
Güzellik saçılırken o sinsî bakışından
Aklımı aldın yine bu sevdalı başımdan
Tam sana bağlanmışken derinden
Yapraklar sıra sıra kopuyor yerinden
Bu acele neden, geldin de gidiyorsun
Geçen yılki ayrılık şarkısını
Yine coşkuyla söylüyorsun
Sen gök kuşağının yere serilmiş halisin
Bekle biraz tadına varalım
Sarıнын, Kızılın, Yeşilin
Kara bir bulut gibi çöküyor içime
Senin bu hesapsızca gidişin
Vefasız bir sevgili gibisin son bahar
Ne varsa alıp gidiyorsun mutluluğa dair
Seni koynunda saklayan ormanları,
Kara kışlara bırakıp da gidiyorsun
Sen hayatım gibisin benim
Bende koptum yapraklar gibi dalımdan
Haberim yok geçen onlarca bahardan
Çok düşmüşlüğüm var benim de
Tutduğum bütün dallardan
Vefayı gördüğüm yok
Ne bahardan ne de yazlardan
Bende bıktım böyle berbat hayattan
Böyle boşa savrulmaktan
Al beni de götür buralardan
Bende kaçmak istiyorum
Baharımdan, yazımdan, hayatımdan
Savur beni de, en acımasız halinle savur
Karışsın bedenim rüzgarına
Kuytularda unutma sakın
Götür sevdiğimin diyarına
Yavaşça bırak bahçesine incitmeden
Biz seninle baharları düşlerken yeniden
Yar, kara kış gibi bassın üzerimize
Dağılsın aklımız, bedenimiz yüreğimiz
Karışalım buz gibi toprağa,
Sonra tomurcuklar gibi doğalım
Bu dünyanın baharına
Yeşertelim yine dallarımızı
Yelken açalım sevdanın en vefalısına.

Yaşar Kırca

Sonbahar III

Geçti mi aylar? Ne çabuk geldin yine
Gazel ettin gönlümü döktün yerlere
Ne söylesem sana, sözlerim nafile
Aldanmam güzelliğine, yalansın sonbahar.

Bu dağlar duman olur, kar olur
Baharda çiçekler açar, arıya bal olur
Girersen gülistana, yanar güller har olur
Soldurdun gülümü, beni benden alansın sonbahar.

Güneşi usandırdın siteminden, boynunu eğdin
Yaprakları kopardın dalından yerlere serdin
Karakıştan ne bekler, bahardan ne istersin
Dil döküşüm boşuna, vurgunsun, talansın sonbahar.

Kapılma hırsına, bırak yapraklar dalında kalsın
Kırlarda arılar vızıldasın, dalda kuş cıvıldasın
Bahara koşan kara kışlara umut bağlama sakın
Yoksa sen de bir gün benim gibi yanarsın sonbahar.

Yaşar Kırca

Sürgün

Neredesin bilmem, kaç yıl oldu ayrılalı?
Tükettin ömrümü, bıraktım seni aramayı.
Yıkıp tarumar ettin gönül sarayımı
Ben senin aşkının viranelerine sürüldüm.

Sana gelmek için geceleri gecelere eklerken
Baharı bekler gibi sabahları beklerken
Senin gönlüne yerleşip ölmeyi dilerken
Ben senin aşkının gurbetine sürüldüm.

Bahar dalları gibi açıyordun yüreğimde
Seraplara uyandırdın beni her gece
Bir yudum su gibi muhtaçken sevgine
Ben senin aşkının çöllerine sürüldüm.

Bu sürgünler bana reva Hak'tan yazılan
Aşkının acısıdır mezarım gibi kazılan
Bir cennet beklerken senin gibi vefasızdan
Ben senin aşkının Araf'ına sürüldüm.

Yaşar Kırca

Temenni

Bu sabah sokaktan geçerken
Biraz mahzun, zgn gibiydin
Yanakların al al olmuştı
Birilerine çok kızgın gibiydin
Pamuk ellerin kızarmıştı soğuktan
Üstelik şapkanı da takmamıştın
Bu havalarda paltosuz görmemiştım
Seni daha önce.
Sanki canından bezgin gibiydin.
Koşup ellerini ısıtmak geldi içimden
Avularımda bir kuş mişali tutarak
Ya da senin için topladığım
Gllerden bir demet uzatarak
Sabah güneşinde eriyen buzlar gibi
Eriyip gitsin diye yüzündeki hüzünler
Lakin elimde kaldılar yine
Sana vermek istediğim gller
Eğer bilseydin her sabah
Aynı sokakta, aynı pencerede
Ruhumu aşkla doldurduğunu
Camları perdeleyen gölgeleri
Geişinle kovduğunu
Bilseydin!
Kabul ederdin elbet biliyorum
Sana vermek istediğim glleri
Sokağımın daimi yolcusu
Penceremi yakan sabah güneşi
Gle gle git rast gelsin neyse işin
Ya da nereye ise bu hüzünlü gidişin
Mutlu mesut olsun, ne olur
Yarın sabah bu sokaktan geçişin.

Yaşar Kırca

Virane Gemi

Bir Martının ığlığı yankılanıyor semada
Yol alırken, güvertesinde durduğum gemi
Çok zaman olmuş ayrılalı son limandan
Bilmem el sallayanım oldu mu hiç arkamdan

Karanlık bir ummanın boşluğunda yapayalnız
Hasret gidiyorum dağlarımın son baharına
Bütün gamlarımı yükledim gönül katarına
Ve senin hasretine gidiyorum düşe kalka

Aşk kırıntıları ile besliyorum son umudumu
Senin insafına terk ettim kırılan onurumu
Söküp al yüređimden bu hasret tohumunu
Dindir kopan fırtınayı, göster bana yolumu

Hangi bulunmaz limanlara demir attın böyle
Dolanır dururum peşinde virane bir gemiyle
Tükendi umutlarım, kırıldı kanadım, kollarım
Ardımda eriyip gidiyor benim köpükten yollarım.

Yaşar Kırca

Yaban Ağaç

Kovulmuşum bu dünyanın
Ulu ormanından
Tek başıma bir kuytuya
Yıllardır hasret gözlerim
Bir derin, tatlı uykuya
Ben kuytuda tek bir ağaç
Meyvelerim yerlere dökülmüş
Yapraklarım güneşe muhtaç
Vadimde esen her rüzgâr
Benim bir dalımı kırar
Yırtıcı kuşlar avını bende arar
Gölgemde oturan çoban
Bıçakla gövdemi oyar
Yaban ekilmişim bu toprağa
Yaban büyümüşüm
Çok kara kışlar görmüşüm
Dallarımda kışlayıp
Baharda uçan kuşlar görmüşüm
Bakmayın dalımın yeşiline benim
Yeşilim kuşların ötüşüne benim
Benliğimde eser yok gerçekte
Hayalimdeki engin dağlardan
Özüm yerlere akıyor için için
Gövdemde açılan binlerce yaradan
Hayra değil biliyorum bu toprağa akış
Kuruyup giderim ermez bahara bu kış
Ruhumda binlerce amansız sancı
Elinde baltası hızır gibi yetişir ormancı

Yaşar Kırca

Yak Bu Sokađı

Gece çökmüş sokağıma sessizce
Ne sokak lambası aydınlatıyor
Ne de ay görünüyor gönlümce
Evler kör, pencereler seçilmiyor
Hissediyorum!
Nemli bir kasvet duygusunun,
Duvarları yaladığını.
Bizi köhne bir çukura çekmek için,
Fırsatlar kolladığını.
Korkuyorum bu karanlıktan
Gözlerini seçemem diye
Senin gözlerine bakmadan
Buralardan geçemem diye
Bir ışık yak karanlığıma
Göz kamaştırıran türden olsun
Bu sokakta açan akşamsefaları
Senin ışığınla sönsün
Ya da bu sokađı yak büsbütün
Yangınların çizsin yolumu
Tam zamanıdır şimdi
Tutuştur benliğimdeki her şeyi
Mahşeri bir yangın çıkar ruhumda
Aydınlat şöyle bu katran geceyi.

Yaşar Kırca